

»Micka, Micka, mati!« vpije skozi okno proti sosedom, da bi priklicala kakega človeka, ker le ni mogla s postelje.

Kar pripleza Janezek počasi po stopnicah, drži se za glavo, s katero je butal ob stopnice, ter pride zdrav k materi, samo majhno se je opraskal. In vendar je zdrčal po desetih stopnicah, ki so zelo zelo strme in nerodne.

Krojaška si ni mogla drugače razlagati tega, kakor da je sam angelček varih podstavljal svojo roko, da se njen Janezek ni ubil.

Glejte, otroci, take varihe imate; pa kako ste jim hvaležni?

(Dalje prih.)

Kupite!

Hajd, otroci, sem hitite,
Zlatih jabolk si kupite!
Hrušek presladkih imam,
Jako rad vam jih prodam.

K meni le, če znate jesti!
Kaj se stiskate na mesti?
Tri so hruške za belič,
Hej, to skoro je pod nič!

Smiljan Smiljanič.

Zimske podobice.

(Piše Janko Barle.)

I.

Neugoden, zimski dan. Ne sneži res ne; nu, saj je snega dovelj po ulicah in po strehah. Veter brije, pod nogama škriplje tako, da se vsak človek, kateri se pokaže na ulicah, kolikor le more, stisne v svojo suknjo, ali pa v svoj ogrtač. Ej, gospôdi ni take sile! Na glavi